

blive det første spørgsmål fra udvalget, at vi kunne få en definition af, hvem der egentlig er omfattet af en lov, der gælder jernbaneinfrastrukturforvaltningen.

Bortset fra det har jeg ikke meget at sige. Jeg tror, det er meget sympatisk. Jeg har kun skimmet det og må derfor vente med at komme med CD's stillingtagen, til vi har fået gennemgangen i Trafikudvalget, og da jeg forstår, at det her måske haster knap så meget som det forrige, skal der nok blive mulighed for at opklare tingene, således at vi bagefter kan tage en fornuftig stilling til forslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg må jo medgive hr. Arne Melchior, at han har ramt plet – i hvert fald i forhold til den radikale folketingsgruppe – når han falder over ordet jernbaneinfrastrukturforvaltning. På det radikale gruppemøde, som jeg jo normalt ikke citerer fra, faldt man også over ordet og mente, at det egentlig hørte bedre hjemme i en krydsogtværs – enten på rigtig langs eller på rigtig tværs.

Men i hvert fald er det sådan, at lovforslaget her jo ikke udelukkende handler om vanskelige ord. Det er et ganske udmærket forslag og i virkeligheden en konsekvens af det forrige forslag om privatbanerne, som vi lige har hørt der er flertal for, for det hænger nemlig sammen med overtagelsen af statens ejerandele i privatbanerne. Hvis amtskommunerne overtager ejerandelen, og det er der noget der tyder på at de gør, så bliver privatbanerne ikke mere drevet under statens regler for f.eks. sikkerhedscertifikater og uddannelse.

Meningen med det her lovforslag er altså at rette op på det ved stille krav om, at de såkaldte – og så kommer udtrykket igen – infrastrukturforvaltere skal opfylde de samme regler som statens jernbanevirksomheder. Det kan vi selvfølgelig kun bifalde, og vi støtter forslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Jo mere man inden for et givet område atomiserer, jo mere man splitter op, jo flere enheder der skal forvalte noget givet, jo mere behov er der for kontrol.

Generelt kan man sige, at hvis man liberaliserer et område og man så siger, at markedskræfterne skal køre det ét hundrede procent, så behøver det jo ikke nogen form for statskontrol. Men hvis man siger, at man deler opgaver op og man liberaliserer, så kræver det i virkeligheden

mere bureaukrati. Det er en meget vigtig lov-mæssighed.

Derfor vil man opleve inden for teleområdet, og det tror jeg også vi vil opleve inden for jernbaneområdet, at hvis man vælger at køre videre med at dele tingene op, atomisere og liberalisere, så kræver det endnu flere love, endnu mere arbejde til embedsmænd, der skal kontrollere, certificere i et væk.

Når det så er sagt, er det her lovforslag selvfølgelig en logisk konsekvens af noget, der er sket tidligere, og derfor er det aktuelle spørgsmål, om det i sin kontroludformning er god, og det er det, så vidt jeg kan se.

Der er et sted, hvor jeg synes, der er en påfaldende passus, det er nemlig spørgsmålet om udbud, hvor det siges, at man ikke længere skal være godkendt som jernbaneselskab for forlods at kunne deltage i et udbud.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi får en god forklaring på, hvorfor det ikke længere skal være tilfældet. Er det udtryk for, at kontrollen skal slækkes? Efter mine begreber er der ikke behov for, at vi inviterer alt for mange plattenslagere ind på det her marked. Det skulle vi gerne have dæmmet så meget op for som muligt og efter Enhedslistens opfattelse have ændret kursen, men lad det ligge i den her sammenhæng.

Så skal jeg bare tilkendegive, at hvad der står om uddannelse kan vi tilslutte os, og vi kan selvfølgelig tilslutte os, at der stadig væk er en eller anden form for central kontrol, når nu verden ser ud, som den gør lige for øjeblikket, men den står sandelig til at ændre.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg kan sige det sådan, at lovforslag nr. L 68 vil vi i hvert fald ikke stemme imod. Da det jo er overvejende sandsynligt, at L 67 bliver vedtaget, vil det jo være mærkværdigt at stemme imod L 68.

Hvis vi går ind for L 67, så går vi også ind for L 68. Stemmer vi ikke for L 67, vil vi undlade at stemme til L 68.

Thorkild B. Frandsgaard (FRI):

Nu har vi lige behandlet L 67, og der gjorde jeg opmærksom på, at vi ikke endnu i hvert tilfælde vil sige, at vi vil stemme imod. Tværtimod vil vi gerne være med til, at vi kan tale om det i udvalget.

Ligeegyldigt om vi har den holdning eller ej, er der et flertal i salen for, at L 67 bliver vedtaget, og hvis det gør det, er det naturligt, at vi stem-